

Čj. UOOU-02214/15-19

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušný odvolací orgán podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 11. června 2015 podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení, města Lovosice, se sídlem Školní 407/2, 410 30 Lovosice, IČ: 00263991, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02214/15-13 ze dne 20. dubna 2015, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-02214/15-8 ze dne 20. března 2015 účastníkovi řízení, městu Lovosice, dne 20. března 2015. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 27. března 2015 odpor, kterým byl příkaz zrušen, a správní řízení pokračovalo.

Na základě provedeného dokazování a shromážděného spisového materiálu vydal správní orgán prvního stupně dne 20. dubna 2015 rozhodnutí čj. UOOU-02214/15-8, kterým rozhodl, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. tím, že na webových stránkách obce (internetové adrese www.meulovo.cz/seznam-platcu-komunalniho-odpadu-a-jejich-variabilnich-symbolu/d-29143 zveřejnil v době nejméně od 25. do 27. února 2015 seznam, který obsahoval osobní údaje cca 9.400 poplatníků za komunální odpad v Lovosicích v rozsahu jméno, příjmení a rok narození, spolu s informací o trvalém pobytu či vlastnictví rekreačního objektu, která vyplývá ze zařazení do výše uvedeného seznamu, a variabilní symbol platby.

Tímto jednáním porušil účastník řízení povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas. Za tento správní delikt byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 45.000 Kč.

Správní orgán prvního stupně na základě shromážděných podkladů konstatoval, že účastník řízení zveřejnil na internetové adrese www.meulovo.cz/seznam-platcu-komunalniho-odpadu-a-jejich-variabilnich-symbolu/d-29143 nejméně od 25. do 27. února 2015 soubor se

seznamem poplatníků za komunální odpad v Lovosicích, který obsahoval ke dni 25. února 2015 údaje 9.403 těchto poplatníků v rozsahu jméno, příjmení a rok narození a variabilní symbol platby. Ze zařazení na uvedený seznam poté vyplývalo, že poplatník má ve městě Lovosice trvalý pobyt nebo zde vlastní rekreační objekt.

Shora uvedená skutková zjištění správní orgán prvního stupně posoudil tak, že údaje zveřejněné účastníkem řízení jsou osobními údaji, neboť se vztahují k určeným či určitelným subjektům údajů. Účastník řízení je dle správního orgánu prvního stupně jako správce povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny, tj. pro výběr místního poplatku, tedy poplatku za provoz systému shromáždění, sběru, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ve smyslu § 1 písm. g) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Zveřejněním osobních údajů byl tento účel dle správního orgánu prvního stupně překročen, a toto zveřejnění je třeba posuzovat jako jiný účel zpracování.

K argumentaci účastníka řízení rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 1/2011-156 správní orgán prvního stupně uvedl, že tento rozsudek nesouvisí s předmětem řízení, neboť se týká zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému. K námitkám účastníka řízení ohledně identifikovatelnosti osoby správní orgán prvního stupně uvedl, že pokud fyzická osoba může být ze shromážděných údajů přímo nebo nepřímo identifikována, pak tyto údaje jsou osobními. Znakem osobního údaje je, že vypovídá o subjektu údajů, který nelze zaměnit s jiným subjektem údajů. Je tedy nutné vycházet z toho, zda správce či jiná osoba může vytvořit přímou vazbu mezi údajem a fyzickou osobou. Subjekt údajů nemusí být identifikován pouze jménem, příjmením a plnou adresou, ale jakákoliv jiná kombinace údajů, která umožní od sebe odlišit jednotlivé fyzické osoby, musí být považována za identifikaci subjektu údajů. Z definice pojmu osobní údaj poté nevyplývá, že by subjekt údajů musel být jednoznačně identifikovatelný pro kohokoli, a proto dle správního orgánu prvního stupně k tomu, aby se jednalo o osobní údaj, postačuje, aby subjekt údajů mohl identifikovat i velmi malý počet osob. Správní orgán prvního stupně dále doplnil, že účelem, který stanovil sám účastník řízení, bylo, aby se jednotliví poplatníci sami v seznamu identifikovali.

K dalším námitkám účastníka řízení správní orgán prvního stupně uvedl, že i směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, účastníka řízení zavazuje v čl. 6 odst. 1 písm. b) zpracovávat osobní údaje pouze způsobem slučitelným s účelem, za nimiž byly údaje shromážděny. Princip opt-out, který účastník řízení zmiňuje, se dle zákona č. 101/2000 Sb. použije pouze pro oblast nabízení obchodu a služeb, nikoliv pro zpracování osobních údajů souvisejících s výkonem působnosti obce. Při stanovení počtu dotčených subjektů údajů vycházel správní orgán prvního stupně z počtu zjištěného ke dni 25. února 2015, přičemž vzal v úvahu, že uvedený počet se v průběhu dní, kdy osobní údaje byly zveřejněny, dílčím způsobem měnil.

Při úvaze o výši sankce správní orgán prvního stupně přihlédl jako k přitěžující okolnosti k počtu dotčených subjektů údajů. Naopak jako polehčující okolnost správní orgán prvního stupně vyhodnotil to, že uveřejněním uvedeného seznamu nemohlo dojít k dehonestaci dotčených osob ani k závažnému zásahu do jejich soukromého života.

Rozhodnutí čj. UOOU-02214/15-13 ze dne 20. dubna 2015 bylo doručeno účastníkovi řízení dne 20. dubna 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení rozklad, který byl doručen Úřadu prostřednictvím datové zprávy dne 4. května 2015, tedy v zákonné lhůtě.

V podaném rozkladu účastník řízení uvádí, že nebyl zcela spolehlivě ze strany Úřadu zjištěn skutkový stav, neboť Úřad ve výroku svého rozhodnutí nadále konstatuje přibližný stav poplatníků za komunální odpad, přičemž dle názoru účastníka řízení by mělo být zcela jednoznačně ve správním rozhodnutí uvedeno, kolika poplatníků se osobní údaj týkal. Dále účastník řízení k závěru, že aby se mohlo jednat o osobní údaje, postačuje, aby subjekt údajů mohl identifikovat i velmi malý počet osob, uvádí, že v rozhodnutí nezaznělo, zda i pro

takový malý počet osob je subjekt identifikovatelný. Identifikovatelnost spatřuje účastník řízení pro daný subjekt v tom, že se poplatník v seznamu může najít a identifikovat pomocí přiloženého variabilního symbolu. Nicméně se v rozhodnutí nehovoří, zda či případně jaký počet osob, kromě poplatníka, může takovou osobu identifikovat. Účastník řízení je přesvědčen, že v takovém počtu subjektů údajů není možné identifikovat a konkretizovat jinou osobu než tu, které se samotný údaj týká. V případě účastníka řízení se řešila identifikovatelnost u zhruba 9.500 subjektů. Dle účastníka řízení je tedy na místě učinit závěr, který potvrzuje rovněž Nejvyšší správní soud v odporu citovaném rozsudku a to ten, že skutečnost, že ztotožnění, které by mohla provést osoba znající poměry v daném místě, je v tomto směru irelevantní. V daném počtu subjektů údajů je takřka vyloučena identifikace jednotlivých subjektů napříč seznamem poplatníků, pakliže se na daný seznam neaplikuje úhel pohledu znalce místních poměrů, o kterém hovoří Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí.

Účastník řízení dále poukazuje na skutečnost, že jako územně samosprávný celek při výkonu at' samostatné či přenesené působnosti, musí být nositelem informací o osobních údajích poplatníků. V rámci svých zákonem daných pravomocí poskytuje na území svého obvodu službu spočívající ve shromažďování a sběru komunálního odpadu. S touto činností se následně pojí i poplatková povinnost poplatníků za činnost prováděnou účastníkem řízení na území města Lovosice. Na základě metodického výkladu směrnice 95/46/ES je správce dle účastníka řízení oprávněn pro účely související se svojí činností zpracovatele použít základní identifikační údaje osoby, pakliže tyto údaje byly získány buď z veřejného seznamu či v souvislosti s činností správce; údaje však nelze zpracovávat, pokud s tím subjekt údajů vyslovil nesouhlas. Je zde tedy u vybraných postupů otočen princip udělování souhlasu se zpracováním údajů do vyjádření nesouhlasu.

Účastník řízení závěrem namítá, že vydané rozhodnutí, podobně jako příkaz, se jeví jako vyjádření velmi rigidního a restriktivního postupu Úřadu, který nevzal v potaz veškeré okolnosti, které s daným případem souvisí. Úřad se dle názoru účastníka řízení zcela úplně neseznámil se skutečným skutkovým stavem věci a vydal rozhodnutí na základě neúplných skutkových zjištění. S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhuje, aby rozkladu bylo vyhověno a rozhodnutí bylo zrušeno.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

K otázce nedostatečně zjištěného skutkového stavu, konkrétně přesného počtu poplatníků, odvolací orgán uvádí, že v napadeném rozhodnutí neshledal chybu. Výrok rozhodnutí je dostatečně určitý, popisuje jednání účastníka řízení nezaměnitelným způsobem a není pochyb o tom, jakého jednání se účastník řízení dopustil, tedy že umístil na svoje webové stránky dokument s osobními údaji poplatníků. Přesný počet poplatníků není dle odvolacího orgánu podstatný, zejména za situace, kdy se tento počet v průběhu dní měnil, a tudíž jej nelze ani přesně vymezit. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán prvního stupně konstatoval, že ke dni 25. února 2015 předmětný seznam obsahoval 9.403 poplatníků, proto formulace výroku o cca 9.400 poplatnících není nepřesná ani zavádějící.

K vymezení pojmu osobní údaj odvolací orgán uvádí, že ani v této části neshledal v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pochybení. V daném případě je evidentní, že jednotlivé osoby jsou identifikovatelné, a to i pro relativně velký okruh osob. Účastník řízení zveřejnil údaje v rozsahu jméno, příjmení, rok narození a s tím spojenou informaci o trvalém pobytu v Lovosicích, nebo o vlastnictví rekreačního objektu tamtéž. Pro kohokoliv je tedy snadno zjištělné na základě těchto informací, o kterého konkrétního občana města Lovosice se v daném případě jedná, a to právě s ohledem na jeho jméno, příjmení a rok narození. Jednotlivé osoby jsou tedy dostatečně určené, odlišené od osob ostatních. Pro menší okruh, sousedů, příbuzných, známých atd., jsou poté osoby dokonce identifikované, neboť na základě zveřejněných údajů si mohou v daném seznamu najít konkrétní osobu, kterou znají. Zveřejněné informace jsou tedy dle odvolacího orgánu nepochybně osobními údaji. Pokud

účastník řízení odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 1/2011, tak odvolací orgán uvádí, že v tomto rozsudku se závěr o irelevantnosti pohledu znalce místních poměrů nenachází. Není tedy zřejmé, z čeho účastník řízení vychází v této své námitce, neboť i právě existence skupiny osob (znalých místních poměrů) může vést k tomu, že určité informace se stanou osobními údaji, pokud jim umožní provést identifikaci.

K další části rozkladu, ve které účastník řízení argumentuje tím, že jako územně samosprávný celek v rámci svých zákonem daných pravomocí poskytuje službu spočívající ve shromažďování a sběru komunálního odpadu, odvolací orgán uvádí, že nezpochybňuje oprávnění účastníka řízení zpracovávat osobní údaje poplatníků za účelem výběru daného poplatku. Toto zpracování probíhá bez souhlasu subjektu údajů na základě § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Jak již ovšem uvedl správní orgán prvního stupně, součástí tohoto zpracování není zveřejňování osobních údajů poplatníků; výběr poplatků, spadající pod širší činnost zahrnující správu daní a poplatků, je ze své povahy činnost neveřejná. Účastník řízení tak nebyl oprávněn osobní údaje poplatníků zveřejnit, a pokud tak učinil, použil osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému je shromáždil. Dovolává-li se účastník řízení výkladu směrnice 95/46/ES, tak výklad, který zmiňuje, ve směrnici obsažen není. Jedná se pouze o právní úpravu použití osobních údajů na základě principu opt-out pro účely nabídky obchodu nebo služeb dle § 5 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb., která se z tohoto důvodu nemůže na účastníka řízení vztahovat. Účastník řízení totiž nepoužil osobní údaje k nabídce obchodu a služeb.

Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že rozklad účastníka řízení není důvodný a že závěr správního orgánu prvního stupně o tom, že se dopustil správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., je správný a řádně odůvodněný.

Na základě všech shora uvedených důvodů tudíž odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 11. června 2015

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková